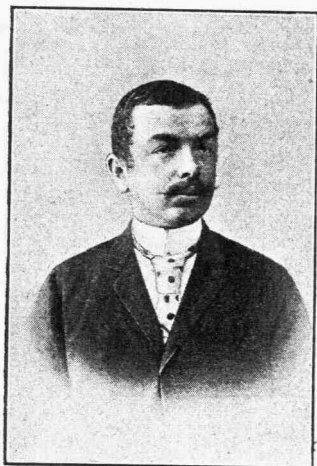

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ ΣΥΝΟΙ ΕΣΙΩΝ

ΟΛΑΙ αἱ κυρίαι, ὅσαι ἔγραψαν ἄχρι τοῦδε περὶ τῆς Γυναικός, ἀπὸ τῆς σοφῆς καὶ ὠραίας φίλης μου κ. Καλλιρόης Παρέν, μέχρι τῆς κυρίως ἐκείνης τῆς Γερμανικῆς αὐτῆς, ἥτις ἀπεδοκιμάσθη ἐσχάτως διὰ τόσον σκληροῦ τρόπου ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείας, ὁμιλοῦσι μὲ ἐπιμονὴν παράδοξον περὶ τῆς χειραφεσίας τῶν γυναικῶν, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ αἰχμαλώτων διατελούντων ἀπ' αἰώνων εἰς καταναγκαστικά ἔργα. Δὲν ἡξεύρω κατὰ πόσον ἡ θέσις τὴν ὁ-

ποῖαν ὥρισεν ὁ σύγχρονος πολ'τισμὸς εἰς τὸ ὠραῖον φύλον εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν φυσικὸν αὐτοῦ προορισμόν· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός, διεξάγεται καὶ θὰ διεξάγῃται ἀόριστός τις ἀγὼν περὶ ἐπικρατήσεως, φρονῶ δὲ ὅτι αἱ κυρίαι εὐθὺς ὡς ἀπέκτων τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποῖαν ὀνειροπολοῦσιν, ἢ πρώτη προσπάθειά των θὰ ἦτο νὰ ὑποδουλώσωσι τοὺς ἀνδρας. «Αἱ γυναῖκες αἱ κεκλεισμένα· ἐν τῷ οἴκῳ, αἱ γυναῖκες αἱ ἀποκλειόμεναι τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων» εἶναι αἱ συνήθεις φράσεις δι' ὧν διεκτραγωδοῦσι τὰ ἀφόρητα δεινὰ τῆς καταστάσεώς των. Ἄλλ' ἄρά γε εἶναι ἀληθὲς τοῦτο ; Ὁ

ιστορικὸς ὅστις θὰ μελετήσῃ μετὰ προσοχῆς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἔπαιξαν αἱ γυναῖκες ἐν τῷ κόσμῳ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐποχαῖς καὶ καθ' ὅλους τοὺς πολιτισμούς, θὰ πεισθῇ ὅτι ὁ κόσμος κατ' οὐσίαν ἐδιοικήθη καὶ διοικεῖται πάντοτε ἀπὸ γυναῖκας, ἡ δὲ ἀνθρωπότης φέρει καὶ σήμερον ἔτι τὰ ἀόρατα δεσμὰ τῆς γυναικείας κυριαρχίας. Ἐν τῷ βάθει τοῦ σκοτεινοῦ σπουδαστηρίου, παρὰ τὴν δευτέραν τοῦ θρόνου βαθμίδα, παρὰ τὴν μεγάλην τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ πολιτευτοῦ ἢ τοῦ αὐτοκράτορος προσωπογραφίαν, διακρίνεται πάντοτε ἡ φυσιογνωμία τῆς γυναικός. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅπόσον μεγάλην ἐπιρροὴν ἐξήσκησεν ἐπὶ τοῦ Ὀλυμπίου πνεύματος τοῦ Περικλέους ἡ δαιμονία ἐκείνη γυνὴ ἣτις ἐκαλεῖτο Ἀσπασία. Ἄνευ τῆς Θεοδώρας δὲν θὰ ὑπῆρχεν Ἰουστινιανὸς ἐν τῇ στάσει τοῦ Νίκα. Ἄνευ Ἰωσηφίνης δὲν θὰ ὑπῆρχε Ναπολέον Α' μετὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Διευθυντηρίου. Πᾶς ἀνὴρ εἴτε μικρὸς εἴτε μέγας, εἴτε ἀγαθὸς εἴτε πονηρός, ὅστις ἔδρασεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου τούτου, ἐνεπνεύσθη, παρωρμήθη, ἐδιοικήθη ἀπὸ γυναῖκα. Κατὰ παροδικὰς τινὰς ἐξαφεις, τὸ ἀνδρικὸν πνεῦμα θραύει τὰ δεσμὰ του καὶ φέρεται ἀναλόγως τῆς διευθύνσεως τῶν ἀκατασχέτων αὐτοῦ ὁρμῶν. Ἀλλ' ἡ ἐξαψις αὕτη παρέρχεται μετ' ὀλίγον καὶ ὁ ἀνὴρ πίπτει ἡττημένος ὑπὸ τὰ δεσμὰ τὰ ὁποῖα συνέτριψε. Δὲν ἐννοῶ λοιπὸν ποία εἶναι ἡ ἐλευθερία τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες ζητοῦσιν. Ἐὰν ὑπάρχῃ δοῦλος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τις ὅστις πρέπει νὰ ζητήσῃ ἐλευθερίαν, οὗτος ἀναμφιβόλως εἶναι ὁ ἀνὴρ. Ἡ γυνὴ διὰ τοῦ πνεύματός της, διὰ τῶν χαρίτων της καὶ διὰ τῆς ἐπιμονῆς της ὑπεδούλωσεν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν τὸ ἀνδρικὸν φύλον, ὥστε τὸ σοφὸν ἀνέκδοτον τοῦ Ναστραδὶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ παντάπασιν ὑπερβολικὸν καὶ πράγματι ἀμφιβάλλω ἐὰν ὑπάρχῃ που ἀνὴρ ὅστις δὲν φοβεῖται τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα.

Ἐν μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσω ἄχρι τοῦδε. Πῶς ὑπάρχουν εἰς τὴν ἐποχὴν μας γυναῖκες ὑποστηρίζουσαι τὸν ἐπὶ προθεσμίᾳ γάμον. Οὐδέποτε νόμος μᾶλλον ἐπιζήμιος διὰ τὸ ὠραῖον φύλον εἶδε τὸ φῶς. Οὔτε τοῦ μωχαμεθανισμοῦ ἢ πολυγαμίας, οὔτε τοῦ μορμονισμοῦ τὰ νέα κηρύγματα ἀνατρέπουσι τοσοῦτον τὸ γυναικεῖον κράτος ὅσον τὸ παράδοξον τοῦτο ἐπὶ προθεσμίᾳ συνοικέσιον. Κόρη ἐν ἡλικίᾳ δέκα καὶ ἐξ ἐτῶν δύ-

ναται νὰ εὕρῃ σύζυγον καὶ διὰ μίαν δεκαετίαν ἀκόμη. Ἀλλὰ γυνὴ τῆς ὁποίας τὸ συμβόλαιον ἔληξε διὰ τρίτην ἢ τετάρτην φορὰν καὶ ἡ ὁποία ζητεῖ τρίτον ἢ τέταρτον σύζυγον θὰ ἦναι δύσκολον νὰ εὕρῃ ἄνδρα διὰ τοιαύτην ἀνανέωσιν. Θὰ ἔχωμεν λοιπὸν φαινόμενον παράδοξον. Κόρη ὑπανδρευομένη εἰς τὸ δέκατον ὄγδοον τραπεζίτην, εἰς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας της θὰ ὑπανδρεύεται ἀπλοῦν ἔμπορον, εἰς τὸ τριακοστὸν κοινὸν κτηματίαν εἰς τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἀπλοῦν ὑπάλληλον εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν μικρέμπορον καὶ ἂν ἐπιθυμῇ νὰ ὑπανδρευθῇ ἀκόμη, εἰς τὸ πεντηκοστὸν θὰ εὕρισκῃ ἀπλοῦν ἐργάτην καὶ εἰς τὸ ἑξήκοστὸν παραμάγειρον, μολονότι ἀμφιβάλλω εἰς τὸ νὸμου τούτου γυνὴ ὑπερβᾶσα τὸ τριακοστὸν ἔτος θὰ εὕρισκῃ ἄνδρα νὰ υπογράψῃ τὸ συμβόλαιόν της.

Ὡς βλέπετε διὰ τοῦ συστήματος τούτου δὲν ὑπάρχει τάξις διὰ τὴν γυναῖκα. Ἀρχίζει τὴν κλίμακα ἀπὸ τῆς κορυφῆς καὶ φθάνει εἰς τὴν κατωτάτην αὐτῆς βαθμίδα. Δύναται ἡ τύχη καὶ ἡ ἐπιτηδειότης νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν της κατὰ μίαν τινὰ περίοδον. Ἀλλὰ τὸ ἀναπόφευκτον αὐτῆς τέλος ἔσται ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ κατὰπτωσις. Διὰ τοῦτο ὡς ἄνθρωπος ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς γυναικείας ἐπικρατήσεως, μολονότι αὕτη ἀντίκειται εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου, διακηρύττω ὅτι τὸ ἐπὶ προθεσμίᾳ συνοικέσιον εἶναι ἐπιβλαβέστατον εἰς τὰ γυναικεῖα συμφέροντα καὶ ἐφευρέθη ἐξάπαντος τὸ πρῶτον ὑπὸ γυναικός, ἡ ὁποία εἶχε βαρυνθῇ τὸν σύζυγόν της.

[Ἀθῆναι, Σεπτέμβριος τοῦ 1892.]

Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

